

الحياة بقرية عرعر المثلث

عرعر قرية صغيرة تقع على سلسلة جبال الخطاف في المثلث الشمالي هذه القرية كانت في سنوات ال 50 لا تتعدى 250 نسمة بالرغم من قلة بيوتها وتتكون العائلات من الجد والابناء الكثر لم يكن هناك تعليم على مستوى في تلك الفترة . كان مهم تعليم القراءة والكتابة . كانت مدرسة تتكون من 4 غرف فقط لا غير , وأغلب العلمين كانوا من خارج القرية.

هذه العائلات كانت تتفاخر بكثرة الأبناء كان يعتبر الولد سند ومصدر اعانة على الرزق في العمل مع الاب والجد كانت العائلات اغلبها فقيرة لا تعمل الا بالفلاحة لهذا كان الولد يحث ويزرع ويحصد مع العائلة من هذا السبب كان كثرة الأولاد يعينون الاب للعمل وان خرجوا الى العمل كان المردود للاب وذلك ما كان يشجع على كثرة الأولاد

كانت هذه القرية فيها كثرة المحبة والتأخي والتعاون فيما بينها.

في سنوات بداية ال 60 قامت مجموعة من شبان القرية بمشروع لبناء مدرسة على انقاد تلك المدرسة التي كانت تتكون من 4 غرف وهذا المشروع لاقى اعجاب واستحسان اهل القرية

فقاموا بجمع تبرعات من الأهالي واقاموا تلك المدرسة وهي اليوم تسمى مدرسة السلام

وما زال الطلاب يتعلمون بها اما المدرسة الإعدادية كانت قائمة قديما لقد كبرنا وتترعر عنا بها

كانت تتضمن من الصف السادس لم يكن في المثلث مدرسة ثانوية لذلك كان عدد طلاب اللذين اكملوا تعليمهم يذهبون الى الناصرة وباقة الغربية او الطيبة

المدرسة الثانوية في بلدنا قامت في سنوات ال 70 .

كما قامت نخبة من الشباب بإرادة جماعية بحفر بئر ماء ارتوازي الذي ما زال حتى اليوم يروي أهالي القريتين وذلك في سنة 60 / 61 مما أدى الى تحول أهالي القريتين من الفلاحة فقط الى الزراعة اما السواد الأعظم من الشباب كان يعمل خارج القرية غالبهم في اعمال البناء بما يحتوي هذا الفرع من اعمال.

أما المناسبات التي كانت تقام ان كانت افراح او اتراحا أي مناسبات وفاة فكانت لجميع أبناء القرية

.

החיים בכפר ערערה

כפר קטן נמצא על הר אל חטאף במשולש הצפוני.

מספר התושבים בשנות החמישים לא עלה על 250 איש . היו מעט בתים . המשפחה מורכבת מהסבא וסבתה , ההורים והילדים המרבים. הלימודים לא היו ברמה גבוהה. היה חשוב לדעת לקרא ולכתב. היה ב"ס אחד מורכב מ 4 חדרים בלבד. רב המורים היו מחוץ לכפר

המשפחות תמיד התגאו בריבוי מספר הילדים כי הבן נחשב כתומך לאבא וסבא ומקור פרנסה. רב המשפחות היו עניות . כי עיקר עבודתם היתה באדמה . הילדים היו עובדים חורשים זורעים וקוצרים בזמן הקציר ואם יצאו לעבודה במקום אחר . אבא לוקח את שכרם. לכן רצו יותר ילדים.

היה בולט בכפר הקרבה והאהבה והאחוה בין המשפחות ובתוכם.

בתחילת שנות השמונים החליטה קבוצה של צעירים להקים בית ספר במקום הקיים. האנשים אהבו מאד את הפרויקט. אספו תרומות מהאנשים וממשו את הפרויקט. קראו ב"ס אל סלאם שעדיין קיים עד היום ולומדים בה. חטיבת ביניים נבנתה מאוחר יותר.

לא היה תיכון בכל המשולש, מי שרצה להמשיך היה מגיע לנצרת או לטייבה ומאוחר יותר לבאקה אל גרביה.

ב"ס תיכון הקימו אותו בשנת 70

בשנות ה 60\61 החליטו קבוצה של אנשים צעירים לחפור באר ארטזית שעדיין קיים עד היום שמספק מים לשני הכפרים (עארה וערערה) מה שגרם לאנשים לעבור לחקלאות. הרבה צעירים עבדו כפועלי בנין.

אירועי שמחה וגם אבל השתתפו בהם כל הכפר.

